

Sygn. akt IV U 2083/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogusław Łój

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Dejewska vel Dej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 czerwca 2022 r. w Z.

sprawy z odwołania A. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16.09.2021 r. Nr (...)

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy A. N. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres trzech lat poczynając od dnia 01.07.2021 r.

sędzia Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 2083/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16.09.2021 r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił M. N. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej z dnia 27.08.2021 r. ustalono, że nie jest on niezdolny do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca M. N., zaskarżając ją w całości. Powołując się na stan swojego zdrowia, nie zgodził się z oceną dokonaną przez organ rentowy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca A. N. ur. (...) złożył pierwszy wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w dniu 29.05.2017 r. Pozwany organ rentowy odmówił prawa do tego świadczenia. Ze względu na wniesione odwołanie, sprawa została przekazana do Sądu Okręgowego w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, który Postanowieniem z dnia 27.08.2018 r. w sprawie o sygn. akt IV U 2181/17 umorzył postępowanie.

Kolejny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy Wnioskodawca złożył w dniu 18.04.2019 r. Pozwany organ rentowy wydał decyzję odmowną w dniu 04.07.2019 r., ponieważ Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził w orzeczeniu z 24.05.2019 r., że istnieją okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Wnioskodawca złożył wniosek o świadczenie rehabilitacyjne 24.05.2019 r. Pozwany organ rentowy przyznał Wnioskodawcy prawo do świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od dnia 31.05.2019 r. do dnia 24.05.2020 r. (ostatnia decyzja z dnia 04.02.2020 r.).

Kolejny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy wnioskodawca M. N. złożył w dniu 16.08.2019 r. Pozwany organ rentowy wydał decyzję odmowną, ponieważ Lekarz Orzecznik orzekł, że istnieją okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Następnie wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy Wnioskodawca złożył w dniu 04.05.2020 r. Pozwany organ rentowy decyzją z dnia 23.07.2020 r. przyznał wnioskodawcy rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 25.05.2020 r. od dnia 30.06.2021 r.

Wnioskodawca w dniu 11.06.2021 r. złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W związku ze zgłoszonym wnioskiem poddano Wnioskodawcę badaniom, w wyniku których Lekarz Orzecznik ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie z dnia 29.07.2021r.).

Z uwagi na wniesienie sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika sprawa została przekazana do rozpatrzenia Komisji Lekarskiej, która w oparciu o opinię Lekarza Konsultanta z zakresu kardiologii, utrzymała w mocy orzeczenie Lekarza Orzecznika (orzeczenie z dnia 27.08.2021)

Wnioskodawca nie posiada zawodu wyuczonego. Pracą wykonywaną przez Wnioskodawcę była praca strażnika, wartownika, pracownika hafciarni, pomocnika murarza.

Okoliczności niesporne, nadto: akta organu rentowego.

Biegły lekarz kardiolog rozpoznał u wnioskodawcy:

1. Chorobę niedokrwienną serca — dusznicę bolesną stabilną— CCS 11/111,
2. Stan po zawale mięśnia sercowego z uniesieniem odcinka ST nad ścianą przednią z wszczepieniem stentu do tej gałęzi przedniej zstępującej lewej tętnicy wieńcowej (022012).

Stan po wszczepieniu stentu do gałęzi okalającej lewej tętnicy wieńcowej (03.2012).

3. Nadciśnienie tętnicze z powikłaniami naczyniowymi.
4. Niewydolność serca rozkurczowa — klasa czynnościowa wg NYHA II.
5. Niedoczynność tarczycy.
6. Przerost gruczołu krokowego.
7. Choroba zwyrodnieniowa stawów kręgosłupa w odcinku piersiowym i lędźwiowym powodująca przewlekły zespół bólowy.
8. Zaburzenia gospodarki tłuszczowej o charakterze mieszanym.
9. Stan po operacyjnym leczeniu żylaków odbytu.
10. zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych,
- zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa,

Na podstawie takiego rozpoznania biegły lekarz kardiolog, będący jednocześnie biegłym sądowym specjalistą chorób wewnętrznych stwierdził, że:

1. wnioskodawca jest osobą częściowo niezdolną do pracy zgodnej z kwalifikacjami;
2. częściowa niezdolność do pracy od dnia 1.07.2021 r. (nadal);
3. częściowa niezdolność do pracy ma charakter okresowy – 3 lata;
4. nie podziela opinii Lekarzy Orzeczników ZUS;

W uzasadnieniu wniosków opinii biegły wskazał, że wnioskodawca lat 54, były pracownik ochrony, przedstawił liczne dowody leczenia z powodu choroby niedokrwiennej serca. Dolegliwości stenokardialne są na tyle nasilone i nawracają, że pacjent wielokrotnie jest poddawany badaniom kontrastowym naczyń wieńcowych (31.07.2014, 28.12.2014, 30.08.2015, 16.08.2016, 10.2021), co świadczy o dokuczliwości choroby.

Ostatni test wysiłkowy 19.04.2021 r. – METs 5,9. Podobny wynik osiągnął nadmorskim Centrum (...) w ramach prewencji ZUS (METs 5,2) – zatem wnioskodawca zdolny do umiarkowanej a nie intensywnej aktywności fizycznej.

Na podstawie zaświadczeń z Poradni Kardiologicznej w N. S. i z POZ u wnioskodawcy można rozpoznać również niewydolność serca w ECHO serca hipokineza segmentu podstawnego przedniego i przednio - przegrodowego, niewielkie powiększenie lewego przedsionka, mała niedomykalność mitralna, upośledzona funkcja rozkurczowa w badaniu dopplerowskim napływu mitralnego. Są to badania spoczynkowe.

Wnioskodawca deklaruje stałe pobieranie leków nasercowych, mimo tego okresowo występuje destabilizacja stanu zdrowia, a wyniki gospodarki tłuszczowej bywają złe – m.in. poziom trójglicerydów w grudniu 2014 1301 mg/dl. Tak więc mamy do czynienia z ciężkimi zaburzeniami gospodarki lipidowej.

Wnioskodawca próbował wyjaśnić tło swoich objawów innymi przyczynami – m. in. przeprowadził badanie rtg stawów kręgosłupa LS 21.12.2018, usg jamy brzusznej 8.12.2020, konsultowany był przez neurologa badania te nie wniosły zasadniczych informacji mogących zmienić rozpoznanie choroby wieńcowej i niewydolności serca jako zasadniczej przyczyny dolegliwości w klatce piersiowej.

Wnioskodawca, pracownik fizyczny, bez kwalifikacji zawodowych, po przebytym zawale serca, nie jest w stanie wykonywać pełnoetatowej pracy fizycznej,

dowód: opinia biegłego lekarza specjalisty kardiologa, k. 21 akt sąd.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się zasadne.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie czy wnioskodawca jest osobą chociażby częściowo niezdolną do pracy, a jeżeli tak – na jaki okres.

Pozostałych przesłanek uzyskania prawa do renty pozwany nie kwestionował.

Zgodnie z treścią art. 57 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2020, poz. 53; dalej - ustawa emerytalna) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów

4) nie ma ustalonego prawa do emerytury z Funduszu lub nie spełnia warunków do jej uzyskania

Przepis art. 12 ustawy emerytalnej stanowi natomiast, że osobą niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Osobą całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1 ustawy).

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, stwierdzić należało, że wnioskodawca jest osobą częściowo niezdolną do pracy, a niezdolność ta ma charakter okresowy.

Tak o stanie zdrowia ubezpieczonego – w kontekście jego zdolności do pracy – wypowiedział się biegły z zakresu kardiologii a więc specjalista właściwy dla oceny dolegliwości zgłaszanych przez odwołującego.

W ocenie Sądu, opinia biegłego stanowi pełnowartościowy materiał dowodowy. Została sporządzona rzetelnie, w oparciu o fachową wiedzę biegłego, po zapoznaniu się przez niego z przedłożoną dokumentacją lekarską. Biegły w sposób konkretny przedstawił swoje stanowisko i wystarczająco wyczerpująco je uzasadnił, podając we wnioskach końcowych z czego wynika jego odmienna od pozwanego ocena. Dysponował wszelkimi informacjami umożliwiającymi wydanie trafnej opinii i informacje te w sposób prawidłowy wykorzystał. Wnioski zawarte w tej opinii są jasne i logiczne, korespondują z zebrany materiał dowodowy, uwzględniają wszystkie istotne okoliczności sprawy.

Powołany w sprawie biegły kardiolog na podstawie analizy dokumentacji medycznej, w zakresie swojej specjalności jednoznacznie stwierdził, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy. Wyjaśnił z czego ta niezdolność do pracy wynika. Przedstawił swoje stanowisko w zakresie oceny stanu zdrowia odwołującego, ograniczając w sposób istotny możliwość wykonywania przez niego pracy zarobkowej, przedstawiając uzasadnienie tej oceny w treści swojej opinii i jej wnioskach końcowych. Jej treść została przytoczona w stanie faktycznym uzasadnienia, zatem nie ma potrzeby jej szczegółowego powtarzania w tym miejscu.

Strona pozwana nie podważyła trafności opinii, nie złożyła merytorycznych zarzutów, które mogłyby zdyskwalifikować zawarte w niej konkluzje.

Za niezasadny, uznać należało wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego lekarza m.in. w celu odniesienia stwierdzenia w opinii o możliwości umiarkowanego wysiłku w kontekście pracy wnioskodawcy jako pracownika ochrony. W ocenie Sądu opinia powołanego w sprawie biegłego kardiologa została sporządzona wnikliwie i rzetelnie. Wystarczająco wyczerpująco i szczegółowo wyjaśnia istotę stanu zdrowia wnioskodawcy, z uwzględnieniem faktu, iż wnioskodawca wykonywał prace fizyczne i nie posiada kwalifikacji zawodowych. Biegły jednoznacznie stwierdził, że wnioskodawca nie jest w stanie wykonywać pełnoetatowej pracy fizycznej. Pozwany tych wniosków nie podważył.

Mając na uwadze jednoznaczną treść opinii biegłego kardiologa który odniósł się do wszystkich istotnych okoliczności, przeprowadzanie dowodu z opinii uzupełniającej tego biegłego, prowadziłyby do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania.

Podnieść w tym miejscu należy, że w sprawach, w których przedmiotem oceny jest zdolność do pracy, właśnie biegli sądowi są powoływani do weryfikacji oceny dokonanej w tej materii przez lekarzy ZUS i zasadność wniosku o uzupełnienie materiału dowodowego nie może opierać się na założeniu, że jedyną właściwą oceną jest ocena dokonana na etapie postępowania przed organem rentowym.

Sąd orzekający podziela ugruntowane w judykaturze stanowisko, że różnica zdań między stronami co do oceny stanu zdrowia i jego wpływu na zdolność do pracy sama przez się nie powoduje konieczności uzupełniania postępowania dowodowego. Odmienna ocena stanu zdrowia od oceny zawartej w opinii biegłego nie jest podstawą do przeprowadzania dowodu z opinii kolejnych biegłych lekarzy czy ich uzupełniania (por. orzeczenie SN z 15.02.1974 r. II CR 817/73., orzeczenie SN z 12.02.1974 r. II CR 5/74). Sąd nie musi dopuszczać dowodu z dodatkowej opinii biegłych, jeżeli uzna, że ekspertyzy, którymi dysponuje są wystarczające dla wyjaśnienia stanu zdrowia (por. wyrok SN z 17.01.2012 r. sygn. I UK 195/11). Nie jest bowiem zobowiązany dążyć do sytuacji, aby opinia biegłego przekonała jednocześnie obie strony.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych wyżej przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji wyroku, przyznając wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, na okres trzech lat poczynając od 1.07.2021r.

Sędzia Bogusław Łój